

vedtaget, vilde Lønningerne til de Menige og Undercorporalerne udgjøre henved 100,000 Rd. over, hvad der oprindeligt var foreslaaet. Det Mæglingsforslag, som her af Fleertallet er stillet, gaaer ud paa en Meerudgift af nogle og firsindstyve Tusinde Rigsdaler. Det vil altsaa sees, at det er betydeligt nærmere ved, hvad Folkethinget har vedtaget, end ved, hvad Landstinget har vedtaget. I Genhold hertil har Fleertallet af Udvalget fundet det billigt og i sin Orden med Hensyn til det mindre væsentlige Punkt, Obersternes Lønning, at slutte sig til Landstinget, idet kun derved en rimelig Balance kunde antages at komme tilveie mellem Tingene, saaledes at der virkelig var stiftet nogenlunde lige mellem Begge. Dette er altsaa Grunden til, at Fleertallet har gjort sine Indstillinger under Nr. 1 og 3. Jeg skal endnu bemærke, at der til Indstillingen under Nr. 1 er knyttet et Forslag til Forandring i § 32, som angaaer det Afdrag, der skal finde Sted i Underklassernes Lønning, naar der ydes dem Naturalforpleining. Det har været os klart, at, naar Lønningen blev 22 β , vilde det ikke være rigtigt kun at afdrage 8 β for Middagsspise og 12 β for fuld Forpleining, og derfor foreslaae vi afdraget henholdsvis 10 β og 14 β . Heri have alle Fællesudvalgets Medlemmer været enige. Derimod har et Mindretal i Udvalget ikke været enigt med os i det stillede Mæglingsforslag, og dette Mindretal vil sikkert selv retfærdiggjøre sine Forslag.

Krigsministeren: Som oplyst af den ærede Ordfører har Fleertallets Forslag en ikke ringe finantziel Betydning. Det har sin Betydning baade i Fred og i Krig; men da et saa betydeligt Antal af Fællesudvalgets Medlemmer har forenet sig om dette Forslag, troer jeg ikke at burde modsætte mig det. Derimod maa jeg bestemt modsætte mig Mindretallets Forslag, og skulde noget af dem blive vedtaget, vil jeg ikke see mig istand til at anbefale Loven til allerhøieste Stabfæstelse. Da denne Sag har været saa fuldstændig debatteret, troer jeg ikke at behøve videre at gaae ind paa dens Realitet.

Winther: Jeg kan ikke nægte, at min Mening om, hvem der egentlig har Ret i

denne Sag, er uforandret den samme, det er efter min Mening Mindretallet, der her har den rigtige Anskuelse; men jeg skal naturligvis ikke her indlade mig paa paany at omtale de Grunde, som nu saa tidt ere blevne fremhævede baade her og i det andet Thing, og som tale for de forskjellige Siders Betragtningmaade. Det forekommer mig imidlertid, at det vilde være uheldigt, om vi gik fra hverandre, uden at det var sikkert, at Loven kom ud. Efter den Erklæring, som nu foreligger fra Krigsministeren, indseer jeg, at det er høist sandsynligt, at, hvis vi her vedtage Mindretallets Forslag, vil Landstinget ikke følge os, og saa skulde det ganske lades i Ministeriets Haand at anvende den udkomne Hærflov med Hensyn til Lønningerne, som det vilde (Mobbjælf!) — naturligvis under fremtidigt Ansvar, det er Noget, jeg vel veed; men det er aabenbart nok, at den, som kommer til at tage Initiativet i denne Sag, har en Fordeel for den, som kommer bagefter og skal corrigere det, som fra Først af er kommet frem. Der er en anden Betragtning, som har gjort sig gjældende hos mig, og som gjør, at jeg vil slutte mig til Fleertallets Forslag; det er den, at den ærede Krigsminister allerede tidligere har udtalt, at, til hvilken Afgjørelse vi end maatte komme i denne Sag i nærværende Samling, skulde det dog blive Gjenstand for en nøjagtig Undersøgelse, om der virkelig i det, som her blev bestemt, var truffet det Rigtige og Passende, og dette Løfte, holder jeg mig overbevist om vil blive opfyldt. Jeg seer derfor ikke nogen Betænkelighed ved nu at gaae ind paa Fleertallets Forslag med Hensyn til de Meniges Lønning. Naar man dernæst seer hen til, at der ved Fællesudvalgets Foranstaltning virkelig er tilveiebragt en Smøbekommen fra begge Things Side, forekommer det mig, at ogsaa dette er et Moment, som vi ere pligtige at tage i Betragtning, naar vi ville vente, at det andet Thing skal gjøre det Samme ligeoverfor os ved andre Leiligheder. Punktet om Obersternes Lønning er efter min Mening for ubetydeligt til, at det skulde være en Grund for Thinget til at standse Lovens Udgivelse. Der er saaledes efter min Mening virkelig gjort et betydeligt Fremskridt gennem